

Publicatieblad van de Europese Unie

C 269

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

60e jaargang

14 augustus 2017

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2017/C 269/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2017/C 269/02	Zaak C-22/17 P: Hogere voorziening ingesteld op 16 januari 2017 door Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 14 november 2016 in zaak T-221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh/EUIPO (NEONART)	2
2017/C 269/03	Zaak C-257/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 15 mei 2017 — C, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	2
2017/C 269/04	Zaak C-267/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 17 mei 2017 — Rhenus Veniro GmbH & Co. KG/Kreis Heinsberg	3

NL

2017/C 269/05	Zaak C-287/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Okresní soud v Českých Budějovicích (Tsjechische Republiek) op 19 mei 2017 — Česká pojišťovna a.s./WCZ spol. s r.o.	3
2017/C 269/06	Zaak C-300/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria (Hongarije) op 24 mei 2017 — Hochtief AG/Budapest Főváros Önkormányzata	4
2017/C 269/07	Zaak C-302/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Krajský súd v Bratislave (Slowakije) op 24 mei 2017 — PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty	5
2017/C 269/08	Zaak C-303/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 24 mei 2017 — Headlong Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	6
2017/C 269/09	Zaak C-304/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 24 mei 2017 — Helga Löber/Barclays Bank PLC	6
2017/C 269/10	Zaak C-305/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Bratislava (Slowakije) op 26 mei 2017 — FENS spol. s r.o./Slowaakse Republiek — Úrad pre reguláciu sieťových odvetví	7
2017/C 269/11	Zaak C-306/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tatabányai Törvényszék (Hongarije) op 26 mei 2017 — Éva Nothartová/József Boldizsár Sámson	8
2017/C 269/12	Zaak C-310/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederland) op 29 mei 2017 — Levola Hengelo BV tegen Smilde Foods BV	8
2017/C 269/13	Zaak C-315/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Spanje) op 29 mei 2017 — Pilar Centeno Meléndez/Universidad de Zaragoza	9
2017/C 269/14	Zaak C-320/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Conseil d'Etat (Frankrijk) op 29 mei 2017 — Marle Participations SARL/Ministre de l'Économie et des Finances	10
2017/C 269/15	Zaak C-335/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven kasatsionen sad (Bulgarije) op 6 juni 2017 — Neli Valcheva/Georgios Babanarakis	10
2017/C 269/16	Zaak C-338/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 7 juni 2017 — Virginie Marie Gabriel Guigo/Fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite”	11
2017/C 269/17	Zaak C-349/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tallinna Ringkonnakohus (Estland) op 13 juni 2017 — Eesti Pagar AS/Ettevõtlike Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	12
2017/C 269/18	Zaak C-364/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Varna (Bulgarije) op 13 juni 2017 — „Varna Holideis” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachnosiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	13
2017/C 269/19	Zaak C-377/17: Beroep ingesteld op 23 juni 2017 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland	13

Gerecht

2017/C 269/20	Zaak T-233/16 P: Arrest van het Gerecht van 27 juni 2017 — Ruiz Molina/EUIPO („Hogere voorziening — Openbare dienst — Tijdelijk functionarissen — Overeenkomst voor bepaalde tijd waarin een clausule is opgenomen op grond waarvan de overeenkomst wordt beëindigd wanneer de naam van de functionaris niet wordt geplaatst op de reservelijst van het volgend algemeen vergelijkend onderzoek — Beëindiging van de overeenkomst krachtens de beëindigingsclausule — Herkwalificatie van een overeenkomst voor bepaalde tijd als overeenkomst voor onbepaalde tijd — Gezag van gewijsde — Clausule 5, lid 1, van de raamovereenkomst van het EVV, de Unice en het CEEP inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Motiveringsplicht”)	15
2017/C 269/21	Zaak T-11/16: Beschikking van het Gerecht van 7 juni 2017 — De Masi/Commissie [„Beroep tot nietigverklaring — Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Geen bevestigend besluit — Verzoek om toegang op grond van de interinstitutionele samenwerking krachtens artikel 230 VWEU — Documenten betreffende de werkzaamheden van de door de Raad opgerichte groep ‚Gedragscode (belastingregeling ondernemingen)‘ — Niet-voor beroep vatbare handeling — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”]	15
2017/C 269/22	Zaak T-137/16: Beschikking van het Gerecht van 13 juni 2017 — Uniwersytet Wrocławski/REA („Beroep tot nietigverklaring — Inleidend verzoekschrift — Vormvoorschriften — Niet vertegenwoordigd door een advocaat — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)	16
2017/C 269/23	Zaak T-152/16: Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — Megasol Energie/Commissie [„Beroep tot nietigverklaring — Dumping — Subsidies — Invoer van fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen) verzonden uit Maleisië en Taiwan — Definitief compenserend recht — Uitbreiding tot die invoer van het definitieve antidumpingrecht en het definitieve compenserende recht dat is ingesteld op de invoer van fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen) van oorsprong uit of verzonden uit China — Geen procesbelang — Niet-ontvankelijkheid”]	17
2017/C 269/24	Zaak T-179/16: Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L’Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY) [„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER SMOKY — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]	17
2017/C 269/25	Zaak T-180/16: Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L’Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE) [„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER SHAPE — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]	18
2017/C 269/26	Zaak T-181/16: Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L’Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE) [„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER PRECISE — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]	19
2017/C 269/27	Zaak T-182/16: Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L’Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER DUO) [„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER DUO — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]	19

2017/C 269/28	Zaak T-183/16: Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA) [„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER DRAMA — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]	20
2017/C 269/29	Zaak T-289/16: Beschikking van het Gerecht van 21 juni 2017 — Inox Mare/Commissie [„Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 — Extern onderzoek door OLAF — Verslag en aanbevelingen — Handelingen die niet vatbaar zijn voor beroep — Niet-ontvankelijkheid”]	20
2017/C 269/30	Zaak T-346/16: Beschikking van het Gerecht van 20 juni 2017 — CSL Behring/EUIPO — Vivatrex (Vivatrex) („Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk Vivatrex — Verval van het oudere Uniemark — Afdoening zonder beslissing”)	21
2017/C 269/31	Zaak T-347/16: Beschikking van het Gerecht van 21 juni 2017 — Inox Mare/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Douane-unie — Besluit van de Commissie houdende vaststelling dat de terugbetaling van invoerrechten niet gerechtvaardigd is in een specifiek geval — Beroep van een andere marktdeelnemer — Niet rechtstreeks geraakt — Niet-ontvankelijkheid”)	22
2017/C 269/32	Zaak T-582/16: Beschikking van het Gerecht van 22 juni 2017 — Vankerckhoven-Kahmann/Commissie („Openbare dienst — Ambtenaren — Herstel van loopbaan — Weigering van bevordering — Overplaatsing naar een andere instelling — Indeling in rang — Verzoek in de zin van artikel 90, lid 1, van het Statuut — Redelijke termijn — Niet-ontvankelijkheid”)	22
2017/C 269/33	Zaak T-657/16: Beschikking van het Gerecht van 14 juni 2017 — Márquez Alentà/EUIPO — Fiesta Hotels & Resorts (Afbeelding van een mier) („Uniemark — Aanvraag voor Uniebeeldmerk dat een mier afbeeldt — Herroeping van de bestreden beslissing — Geding zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing”)	23
2017/C 269/34	Zaak T-863/16: Beschikking van het Gerecht van 29 mei 2017 — Le Pen/Parlement („Beroep tot nietigverklaring — Regeling kosten en vergoedingen van de leden van het Europees Parlement — Vergoeding voor parlementaire medewerkers — Terugvordering van de onverschuldigd betaalde bedragen — Gedeeltelijke kennelijke niet-ontvankelijkheid — Gedeeltelijke afdoening zonder beslissing”)	23
2017/C 269/35	Zaak T-26/17 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 26 juni 2017 — Jalkh/Parlement („Kort geding — Institutioneel recht — Lid van het Europees Parlement — Voorrechten en immuniteiten — Opheffing van de parlementaire immuniteit van een lid van het Europees Parlement — Verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)	24
2017/C 269/36	Zaak T-27/17 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 26 juni 2017 — Jalkh/Parlement („Kort geding — Institutioneel recht — Lid van het Europees Parlement — Voorrechten en immuniteiten — Opheffing van de parlementaire immuniteit van een lid van het Europees Parlement — Verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)	24
2017/C 269/37	Zaak T-610/16: Beroep ingesteld op 16 mei 2017 — PC/EASO	25
2017/C 269/38	Zaak T-175/17: Beroep ingesteld op 15 maart 2017 — Ostvesta/Commissie	26
2017/C 269/39	Zaak T-281/17: Beroep ingesteld op 10 mei 2017 — European Dynamics Luxembourg en Evropaïki Dynamiki/Commissie	27
2017/C 269/40	Zaak T-357/17: Beroep ingesteld op 6 juni 2017 — Aide et Action France/Commissie	28

2017/C 269/41	Zaak T-376/17: Beroep ingesteld op 14 juni 2017 — Polen/Commissie	30
2017/C 269/42	Zaak T-381/17: Beroep ingesteld op 16 juni 2017 — Acsen/Parlement	31
2017/C 269/43	Zaak T-383/17: Beroep ingesteld op 20 juni 2017 — Hansol Paper/Commissie	31
2017/C 269/44	Zaak T-384/17: Beroep ingesteld op 21 juni 2017 — Cyprus/EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI) . .	33
2017/C 269/45	Zaak T-391/17: Beroep ingesteld op 28 juni 2017 — Roemenië/Commissie	33
2017/C 269/46	Zaak T-401/17: Beroep ingesteld op 27 juni 2017 — Tengermann Warenhandels-gesellschaft/EUIPO — C & C IP (T)	34
2017/C 269/47	Zaak T-713/16: Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — Fair deal for expats e.a./Commissie	35
2017/C 269/48	Zaak T-826/16: Beschikking van het Gerecht van 9 juni 2017 — Casasnovas Bernad/Commissie . . .	35

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2017/C 269/01)

Laatste publicatie

PB C 256 van 7.8.2017

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 249 van 31.7.2017

PB C 239 van 24.7.2017

PB C 231 van 17.7.2017

PB C 221 van 10.7.2017

PB C 213 van 3.7.2017

PB C 202 van 26.6.2017

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Hogere voorziening ingesteld op 16 januari 2017 door Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d. o.o. tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 14 november 2016 in zaak T-221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh/EUIPO (NEONART)

(Zaak C-22/17 P)

(2017/C 269/02)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. (vertegenwoordiger: J. Marn, geen advocaat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Bij beschikking van 11 mei 2017 heeft het Hof van Justitie (Zevende kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 15 mei 2017 — C, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Zaak C-257/17)

(2017/C 269/03)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: C, A

Verweerder: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prejudiciële vragen

- 1) Is het Hof, gelet op artikel 3, derde lid, van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB 2003, L 251, [blz. 12,] met rectificatie in PB 2012, L 71[, blz. 55]) en het arrest Nolan (ECLI:EU:C:2012:638), bevoegd prejudiciële vragen van de Nederlandse rechter te beantwoorden over de uitleg van bepalingen van deze richtlijn in een geding betreffende het verblijfsrecht van gezinsleden van gezinsherenigers die de Nederlandse nationaliteit bezitten, indien deze richtlijn in het Nederlandse recht op rechtstreekse en onvoorwaardelijke wijze van toepassing is verklaard op deze gezinsleden?
- 2) Dient artikel 15, eerste en vierde lid, van richtlijn 2003/86/EG [...] aldus te worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regel als aan de orde in de hoofdgedingen, op grond waarvan een aanvraag voor een autonome verblijfstitel van een vreemdeling die langer dan vijf jaar uit hoofde van gezinshereniging rechtmatig op het grondgebied van een lidstaat verblijft, kan worden afgewezen wegens het niet hebben voldaan aan in het nationale recht gestelde integratievoorwaarden?

- 3) Dient artikel 15, eerste en vierde lid, van richtlijn 2003/86/EG [...] aldus te worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als aan de orde in het hoofdgeding, op grond waarvan de autonome verblijfstitel niet eerder kan worden verleend dan met ingang van de datum van de aanvraag?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland)
op 17 mei 2017 — Rhenus Veniro GmbH & Co. KG/Kreis Heinsberg**

(Zaak C-267/17)

(2017/C 269/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Kreis Heinsberg

Prejudiciële vragen

1. Is artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ van toepassing op onderhands te gunnen openbare dienstcontracten in de zin van artikel 2, onder i), van de verordening, die overeenkomstig artikel 5, lid 1, tweede zin, van de verordening niet de vorm aannemen van contracten voor dienstenconcessies in de zin van de richtlijnen 2004/17/EG of 2004/18/EG?

Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

2. Wordt in artikel 2, onder b), en in artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1370/2007 door het gebruik van het woord „of”, respectievelijk de woorden „dan wel” uitgegaan van een exclusieve bevoegdheid van ofwel een afzonderlijke overheid ofwel een groepering van overheden of kan op grond van deze bepalingen een afzonderlijke overheid ook lid zijn van een groepering van overheden en aan de groepering bepaalde taken delegeren, maar tegelijkertijd bevoegd blijven om op te treden overeenkomstig artikel 2, onder b), en de bevoegde plaatselijke overheid in de zin van artikel 5, lid 2, van de verordening zijn?
3. Sluit artikel 5, lid 2, tweede zin, onder e), van verordening (EG) nr. 1370/2007 met de verplichting de openbare personenvervoersdienst grotendeels zelf uit te voeren, uit dat de interne exploitant dit deel van de diensten door een 100 %-dochteronderneming laat uitvoeren?
4. Wanneer moet zijn voldaan aan de voorwaarden voor een onderhandse gunning overeenkomstig artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1370/2007: al ten tijde van de publicatie van een beoogde onderhandse gunning overeenkomstig artikel 7 van verordening (EG) nr. 1370/2007 of pas op het moment van de onderhandse gunning zelf?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1370/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende het openbaar personenvervoer per spoor en over de weg en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 1191/69 van de Raad en verordening (EEG) nr. 1107/70 van de Raad (PB L 315, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Okresní soud v Českých Budějovicích
(Tsjechische Republiek) op 19 mei 2017 — Česká pojišťovna a.s./WCZ spol. s r.o.**

(Zaak C-287/17)

(2017/C 269/05)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Okresní soud v Českých Budějovicích

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Česká pojišťovna a.s.

Verwerende partij: WCZ spol. s r.o.

Prejudiciële vraag

Dient artikel 6, leden 1 en 3, van richtlijn 2011/7/EU⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties aldus te worden uitgelegd dat de rechterlijke instantie verplicht is, een in een geding betreffende de invordering van een schuld uit een handelstransactie in de zin van artikel 3 of 4 van die richtlijn in het gelijk gestelde verzoekende partij het bedrag van 40 EUR (of het gelijkwaardige bedrag in de nationale valuta) toe te kennen naast schadeloosstelling voor de kosten van de procedure in rechte, daaronder begrepen schadeloosstelling voor de kosten van aanmaning van de verwerende partij vóór de instelling van het beroep, ten belope van het bedrag waarin de procedurele bepalingen van de lidstaat voorzien?

⁽¹⁾ PB 2011, L 48, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria (Hongarije) op 24 mei 2017 — Hochtief AG/Budapest Főváros Önkormányzata

(Zaak C-300/17)

(2017/C 269/06)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Kúria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hochtief AG

Verwerende partij: Budapest Főváros Önkormányzata (gemeentebestuur van Boedapest, Hongarije)

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet het Unierecht zich tegen een procedurele bepaling van een lidstaat die de instelling van een burgerlijke rechtsvordering wegens schending van een regel inzake overheidsopdrachten afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de arbitragecommissie inzake overheidsopdrachten of een rechter — bij wie beroep is ingesteld tegen de beslissing van de arbitragecommissie inzake overheidsopdrachten — definitief vaststelt dat die regel is geschonden?
- 2) Kan een bepaling van een lidstaat die de instelling van een vordering tot schadevergoeding afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de arbitragecommissie inzake overheidsopdrachten of een rechter — bij wie beroep is ingesteld tegen de beslissing van de arbitragecommissie inzake overheidsopdrachten — definitief vaststelt dat de regel is geschonden, overeenkomstig het Unierecht worden vervangen door een andere bepaling? Anders gezegd, kan de gelaedeerde de schending van de regel op een andere wijze aantonen?
- 3) Is een procedurele bepaling van een lidstaat in strijd met het Unierecht, in het bijzonder met het doeltreffendheidsbeginsel en het gelijkwaardigheidsbeginsel, of kan zij een met het Unierecht en die beginselen strijdig effect hebben in het kader van een schadevergoedingsprocedure, wanneer op grond van die bepaling tegen een administratieve beslissing alleen in rechte kan worden opgekomen met de middelen die in de procedure voor de arbitragecommissie inzake overheidsopdrachten zijn aangevoerd, ook al kan de gelaedeerde de onwettigheid van zijn uitsluiting wegens een belangenconflict overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie slechts op zodanige wijze als grond voor de door hem gestelde schending van de regel aanvoeren dat hij, volgens de specifieke regels voor de procedure van gunning via onderhandelingen, om een andere reden — namelijk een wijziging van zijn verzoek tot deelname — van de procedure voor het plaatsen van de overheidsopdracht wordt uitgesloten?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Krajský súd v Bratislave (Slowakije) op 24 mei 2017 — PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Zaak C-302/17)

(2017/C 269/07)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Krajský súd v Bratislave

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PPC Power a.s.

Verwerende partijen: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Prejudiciële vraag

Moeten de doelstellingen en beginselen van richtlijn 2003/87/EG⁽¹⁾ tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG⁽²⁾ van de Raad (hierna: „richtlijn”) — te weten (i) het doel om door technologische vooruitgang de uitstoot van broeikasgassen te verminderen (artikel 1 en overwegingen 2 en 20), (ii) het doel de economische ontwikkeling en de eenheid van de interne markt te bewaren, en gelijke concurrentievoorwaarden te handhaven (overwegingen 5 en 7), (iii) het doel financieel en economisch gunstige voorwaarden voor de vermindering van emissies van broeikasgassen te garanderen (artikel 1), het beginsel van rechtszekerheid voor de in artikel 3, onder f), gedefinieerde exploitanten in verband met het feit dat de exploitanten overeenkomstig artikel 9 erop moeten kunnen vertrouwen dat het nationale toewijzingsplan vanaf ten minste achttien maanden voor de aanvang van de betrokken periode ongewijzigd blijft (dat wil zeggen, voor de periode van 2008 tot en met 2012 ten minste vanaf 30 juni 2006), (iv) het vereiste dat de emissierechten kosteloos worden toegewezen (artikel 10), (v) het recht van de in artikel 13, lid 3, tweede alinea, vermelde personen dat voor de emissierechten die zij bezaten en welke [niet] door de lidstaten zijn geannuleerd, vervangende emissierechten worden toegekend als bedoeld in artikel 13, lid 3, eerste alinea — aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling van een lidstaat die aan in deze lidstaat belastingplichtige exploitanten, zoals gedefinieerd in artikel 3, onder f), van de richtlijn, een bijzondere belasting oplegt (i) op de rechtsgrond dat belasting wordt geheven over het beheer van emissierechten (indien zij niet worden gebruikt of verkocht), zonder in aanmerking te nemen of de beheerder daaruit al dan niet voordeel heeft behaald, (ii) indien deze emissierechten aan deze exploitanten waren toegewezen op grond van het nationale toewijzingsplan voor de periode 2008-2012 dat de lidstaat overeenkomstig artikel 9 van de richtlijn aan de Europese Commissie heeft gepresenteerd (dat wil zeggen dat dit plan aan de Europese Commissie en de lidstaten is meegedeeld overeenkomstig artikel 9, lid 1, van de richtlijn en niet door de Europese Commissie is verworpen als bedoeld in artikel 9, lid 3, van de richtlijn), waarin overeenkomstig artikel 10 van de richtlijn is bepaald dat voor de periode van vijf jaar die ingaat op 1 januari 2008 alle emissierechten kosteloos worden toegewezen, [(iii)] indien het betrokken belastingtarief 80 % van de heffingsgrondslag voor de emissierechten bedraagt, die wordt vastgesteld als de som van de producten van de in elke kalendermaand overgedragen (verkochte) emissierechten en de gemiddelde marktprijs van de emissierechten in de aan de overdracht voorafgaande maand, en het product van de niet-gebruikte emissierechten en de gemiddelde marktprijs van de emissierechten in het betrokken kalenderjaar, [(iv)] indien de gemiddelde marktprijzen zijn berekend als rekenkundig gemiddelde van de prijzen van de laatste transactie die op een dag is verricht (dat wil zeggen, de heffing hangt niet af van de prijs waarvoor de emissierechten werkelijk zijn verkocht)?

⁽¹⁾ PB 2003, L 275, blz. 32.

⁽²⁾ PB 1996, L 257, blz. 26.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 24 mei 2017 — Headlong Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Zaak C-303/17)

(2017/C 269/08)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Headlong Limited

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Prejudiciële vragen

- 1) Is het voor het antwoord op de vragen die de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (hoofdstedelijke bestuurs- en arbeidsrechter) middels een prejudiciële verwijzing heeft voorgelegd in zaak [C-3/17] van belang dat de bestuurlijke sanctie geen boete is, maar het tijdelijk niet verlenen van toegang tot elektronische gegevens voor een periode van 90 dagen, welke sanctie wezenlijk andere kenmerken heeft (bijvoorbeeld tijdelijke staking van de aangeboden dienst, geen kennisgeving van het sanctiebesluit en onmogelijkheid om een daadwerkelijk rechtsmiddel aan te wenden) en door de nationale autoriteiten ter bestraffing van een en dezelfde gedraging cumulatief naast een boete kan worden opgelegd?
- 2) Kan, gelet op de aard, de zwaarte en de wijze van oplegging van de bestuurlijke sanctie bestaande in het tijdelijk niet verlenen van toegang tot elektronische gegevens voor een periode van 90 dagen en met name op de onmogelijkheid om tegen die sanctie een daadwerkelijk rechtsmiddel aan te wenden, ingevolge artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) worden aangenomen dat de sanctie als zodanig een onevenredig zware beperking van artikel 56 VWEU en de artikelen 17, lid 1, en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie is, die in haar huidige vorm geen rechtvaardiging kan vinden in de door de lidstaat op het gebied van kansspelen nagestreefde doelstellingen van consumentenbescherming?
- 3) Is het voor het antwoord op de zesde vraag die de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság heeft voorgelegd in zaak [C-3/17] van belang dat de lidstaat er niet op toeziet dat de voorschriften worden vastgesteld die nodig zijn om — middels een aanbesteding voor het verlenen van concessies dan wel via de indiening van een offerte — een vergunning te verkrijgen voor het organiseren van online casinospelen, met als gevolg dat dienstenaanbieders niet kunnen beschikken over de benodigde vergunningen voor het aanbieden van de dienst?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 24 mei 2017 — Helga Löber/Barclays Bank PLC

(Zaak C-304/17)

(2017/C 269/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Helga Löber

Verwerende partij: Barclays Bank PLC

Prejudiciële vraag

Is de op grond van artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ bevoegde rechter voor buitencontractuele vorderingen wegens prospectusaansprakelijkheid ingeval

- de belegger zijn op een gebrekkige prospectus gebaseerde beleggingsbeslissing in zijn woonplaats heeft genomen
 - en hij op grond van deze beslissing de aankoopprijs voor de op de secundaire markt verworven effecten van zijn rekening bij een Oostenrijkse bank heeft gestort op een afwikkelingsrekening bij een andere Oostenrijkse bank, vanwaar de prijs vervolgens in opdracht van de verzoeker aan de verkoper is overgemaakt,
- a) de rechter van het rechtsgebied waar de belegger zijn woonplaats heeft,
 - b) de rechter van het rechtsgebied waar zich de zetel bevindt of het filiaal dat de rekening beheert, van de bank waarbij de verzoeker de bankrekening houdt vanwaar het geïnvesteerde bedrag is overgemaakt op de afwikkelingsrekening,
 - c) de rechter van het rechtsgebied waar zich de zetel bevindt of het filiaal dat de rekening beheert, van de bank die de afwikkelingsrekening beheert,
 - d) een van deze rechters naar keuze van de verzoeker,
 - e) geen van deze rechters?

⁽¹⁾ PB L 12, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Bratislava (Slowakije) op 26 mei 2017 — FENS spol. s r.o./Slowaakse Republiek — Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

(Zaak C-305/17)

(2017/C 269/10)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Okresný súd Bratislava

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FENS spol. s r.o.

Verwerende partij: Slowaakse Republiek — Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 30 VWEU aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling zoals die van artikel 12, lid 9, van de Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 317/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou (besluit nr. 317/2007 van de regering van de Slowaakse Republiek betreffende regels voor de werking van de elektriciteitsmarkt) [hierna: „regeringsbesluit”], die een specifieke geldelijke last voor de uitvoer van elektriciteit uit Slowakije instelt, ongeacht of de elektriciteit naar lidstaten van de Europese Unie of naar derde landen wordt uitgevoerd, wanneer de uitvoerder niet aantoont dat die elektriciteit in Slowakije is ingevoerd, met andere woorden een geldelijke last die uitsluitend van toepassing is op elektriciteit die in Slowakije is geproduceerd en van daaruit wordt uitgevoerd?
- 2) Is ook een geldelijke last zoals die welke is ingesteld door artikel 12, lid 9, van het [regeringsbesluit], te weten een last die uitsluitend van toepassing is op elektriciteit die in Slowakije wordt geproduceerd en tegelijk van daaruit wordt uitgevoerd, ongeacht of dat naar derde landen dan wel naar lidstaten van de Europese Unie is, een heffing van gelijke werking als een douanerecht, als bedoeld in artikel 28, lid 1, VWEU?
- 3) Is een nationale regeling zoals die van artikel 12, lid 9, van het [regeringsbesluit] verenigbaar met het beginsel van het vrije verkeer van goederen, zoals neergelegd in artikel 28 VWEU?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tatabányai Törvényszék (Hongarije) op 26 mei 2017 — Éva Nothartová/József Boldizsár Sámson

(Zaak C-306/17)

(2017/C 269/11)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Tatabányai Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Éva Nothartová

Verwerende partij: József Boldizsár Sámson

Prejudiciële vraag

Wanneer een tegenvordering voortspruit uit een ander rechtsfeit of uit een andere overeenkomst dan dat/die waarop de [oorspronkelijke] vordering gegrond is, dient er dan, ter bepaling van de rechterlijke bevoegdheid om kennis te nemen van de tegenvordering, van uitgegaan te worden dat

- a) enkel artikel 8, [aanhef en] onder 3, van verordening (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ (hierna: „Brussel I bis-verordening”) van toepassing is, omdat alleen deze bepaling handelt over de tegenvordering, of dat
- b) artikel 8, [aanhef en] onder 3, van de Brussel I bis-verordening enkel betrekking heeft op een tegenvordering die voortspruit uit het rechtsfeit of uit de overeenkomst waarop de [oorspronkelijke] vordering gegrond is, waardoor het niet van toepassing kan zijn op een tegenvordering die niet uit dat feit of uit die overeenkomst voortspruit, zodat overeenkomstig de andere bevoegdheidsregels van de Brussel I bis-verordening de rechter die bevoegd is om kennis te nemen van de [oorspronkelijke] vordering, tevens bevoegd is om kennis te nemen van de tegenvordering?

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 351, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederland) op 29 mei 2017 — Levola Hengelo BV tegen Smilde Foods BV

(Zaak C-310/17)

(2017/C 269/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Levola Hengelo BV

Verweerster: Smilde Foods BV

Prejudiciële vragen

- 1) a. Verzet het Unierecht zich ertegen dat de smaak van een voedingsmiddel — als eigen intellectuele schepping van de maker — auteursrechtelijk beschermd wordt? In het bijzonder:

- b. Staat aan auteursrechtelijke bescherming in de weg dat het begrip „werken van letterkunde en kunst” in artikel 2, lid 1, van de Berner Conventie, die voor alle lidstaten van de Unie verbindend is, weliswaar omvat „alle voortbrengselen op het gebied van letterkunde, wetenschap en kunst, welke ook de wijze of de vorm van uitdrukking zij”, maar dat de in deze bepaling genoemde voorbeelden enkel betrekking hebben op creaties die met het oog en/of het gehoor kunnen worden waargenomen?
- c. Staan de (mogelijke) instabiliteit van een voedingsmiddel en/of het subjectieve karakter van de smaakervaring eraan in de weg om de smaak van een voedingsmiddel als auteursrechtelijk beschermd werk aan te merken?
- d. Staat het stelsel van uitsluitende rechten en beperkingen, zoals geregeld in de artikelen 2 tot en met 5 van richtlijn 2001/29/EG ⁽¹⁾, aan de auteursrechtelijke bescherming van de smaak van een voedingsmiddel in de weg?

2) Indien het antwoord op vraag 1) a. ontkennend luidt:

- a. Welke vereisten gelden voor auteursrechtelijke bescherming van de smaak van een voedingsmiddel?
- b. Rust de auteursrechtelijke bescherming van een smaak enkel op de smaak als zodanig of (tevens) op de receptuur van het voedingsmiddel?
- c. Wat dient een partij die in een (inbreuk)procedure stelt een auteursrechtelijk beschermde smaak van een voedingsmiddel te hebben gecreëerd, te stellen? Kan deze partij ermee volstaan het voedingsmiddel in de procedure aan de rechter voor te leggen opdat de rechter, door te proeven en te ruiken, zich een eigen oordeel erover vormt of de smaak van het voedingsmiddel voldoet aan de eisen voor auteursrechtelijke bescherming? Of dient de eisende partij. (al dan niet mede) een omschrijving te geven van de creatieve keuzes in de smaakcompositie en/of de receptuur op grond waarvan de smaak als eigen intellectuele schepping van de maker kan worden aangemerkt?
- d. Hoe dient de rechter in een inbreukprocedure vast te stellen of de smaak van het voedingsmiddel van de gedaagde partij zodanig overeenstemt met de smaak van het voedingsmiddel van de eisende partij dat sprake is van auteursrechtinbreuk? Is hierbij (mede) bepalend dat de totaal indrukken van de beide smaken overeenstemmen?

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB 2001, L 167, blz. 10).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Spanje) op 29 mei 2017 — Pilar Centeno Meléndez/Universidad de Zaragoza

(Zaak C-315/17)

(2017/C 269/13)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pilar Centeno Meléndez

Verwerende partij: Universidad de Zaragoza

Prejudiciële vragen

- 1) Is clause 4, lid 1, van de overeenkomst in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 ⁽¹⁾ van toepassing op de door verzoekster gevraagde loontoeslag van de horizontale loopbaan, omdat er sprake is van een arbeidsvoorwaarde, of is er daarentegen sprake van een beloningselement met de in deze zaak uiteengezette kenmerken dat samenhangt met de subjectieve hoedanigheid van de begunstigde, die wordt verkregen door gedurende meerdere jaren een betrekking uit te oefenen overeenkomstig criteria inzake vooruitgang op het vlak van complexiteit en verantwoordelijkheid, continuïteit, specialisatie en vakbekwaamheid?

- 2) Indien de vorige vraag bevestigend moet worden beantwoord, en de loontoeslag door het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt beschouwd als een arbeidsvoorwaarde in de zin van clausule 4, lid 1, van de overeenkomst, is er dan sprake van een verschil in beloning dat door objectieve redenen wordt gerechtvaardigd?

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Conseil d'Etat (Frankrijk) op 29 mei 2017 — Marle Participations SARL/Ministre de l'Économie et des Finances

(Zaak C-320/17)

(2017/C 269/14)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Marle Participations SARL

Verwerende partij: Ministre de l'Économie et des Finances

Prejudiciële vragen

Aan het Hof van Justitie wordt gevraagd of, en in voorkomend geval onder welke voorwaarden, de verhuur van een gebouw door een holding aan een dochteronderneming een rechtstreekse of indirecte inmenging in het beheer van deze dochteronderneming vormt, die tot gevolg heeft dat het verwerven of het bezit van aandelen van deze dochteronderneming een economische activiteit wordt in de zin van de richtlijn ⁽¹⁾ van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven kasatsionen sad (Bulgarije) op 6 juni 2017 — Neli Valcheva/Georgios Babanarakis

(Zaak C-335/17)

(2017/C 269/15)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven kasatsionen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster in cassatie: Neli Valcheva

Verweerder in cassatie: Georgios Babanarakis

Prejudiciële vraag

Moet het in artikel 1, lid 2, onder a), en artikel 2, punt 10, van verordening (EG) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid gebruikte begrip „omgangsrecht” aldus worden uitgelegd dat het niet alleen ziet op de omgang tussen de ouders en het kind, maar ook op de omgang met andere verwanten dan de ouders, namelijk de grootouders?

⁽¹⁾ PB 2003, L 338, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije)
op 7 juni 2017 — Virginie Marie Gabriel Guigo/Fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i
sluzhitelite”**

(Zaak C-338/17)

(2017/C 269/16)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster in cassatie: Virginie Marie Gabriel Guigo

Verweerder in cassatie: Fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite”

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 151 en 153 VWEU en de artikelen 3, 4, 11 en 12 van richtlijn 2008/94⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale bepaling als artikel 4, lid 1, van de Zakon za Garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia (wet inzake de bescherming van gewaarborgde aanspraken van werknemers bij insolventie van de werkgever), op grond waarvan personen wier arbeidsverhouding werd beëindigd vóór het ingaan van de termijn van drie maanden vóór de inschrijving van de beslissing over het instellen van de insolventieprocedure betreffende het vermogen van de werkgever, van de bescherming van niet vervulde arbeidsgerelateerde aanspraken zijn uitgesloten?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moeten het beginsel van de procedurele autonomie van de lidstaten, in het licht van de beginselen van gelijkwaardigheid, doeltreffendheid en evenredigheid in het kader van de sociale doelstelling van de artikelen 151 en 153 VWEU en van richtlijn 2008/94 dan aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale bepaling als artikel 25 van de Zakon za Garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia, op grond waarvan bij het verstrijken van een termijn van twee maanden vanaf het tijdstip van inschrijving van de beslissing over het instellen van de insolventieprocedure het recht om een gewaarborgde aanspraak in te dienen en te honoreren, vervalt, wanneer het nationale recht van de lidstaat een bepaling bevat als artikel 358, lid 1, punt 3, van de Kodeks na truda (wetboek arbeidsrecht), op grond waarvan de termijn voor het indienen van niet vervulde arbeidsgerelateerde aanspraken drie jaar bedraagt vanaf het tijdstip waarop de aanspraak had moeten worden gehonoreerd, en betalingen die na het verstrijken van die termijn zijn verricht, niet als onverschuldigde betalingen worden beschouwd?
- 3) Moet artikel 20 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het toelaat een onderscheid te maken tussen, ten eerste, werknemers met niet vervulde aanspraken wier arbeidsverhouding werd beëindigd vóór het ingaan van de termijn van drie maanden vóór de inschrijving van de beslissing over het instellen van de insolventieprocedure betreffende het vermogen van de werkgever, en werknemers wier arbeidsverhouding tijdens de vastgestelde termijn van drie maanden werd beëindigd, en ten tweede, tussen die werknemers en werknemers die op grond van artikel 358, lid 1, punt 3, van de Kodeks na truda bij beëindiging van hun arbeidsverhouding recht hebben op bescherming van hun niet vervulde aanspraken gedurende een termijn van drie jaar, die ingaat op het tijdstip waarop de aanspraak had moeten worden gehonoreerd?
- 4) Moet artikel 4 van richtlijn 2008/94, gelezen in samenhang met artikel 3 van die richtlijn en met het evenredigheidsbeginsel, aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een bepaling als artikel 25 van de Zakon za Garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia, op grond waarvan bij het verstrijken van een termijn van twee maanden vanaf het tijdstip van inschrijving van de beslissing over het instellen van een insolventieprocedure, de rechten om gewaarborgde aanspraken in te dienen en te honoreren, automatisch vervallen, zonder dat is voorzien in de mogelijkheid om de concrete omstandigheden individueel te beoordelen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever (Gecodificeerde versie) (PB 2008, L 283, blz. 36).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tallinna Ringkonnakohus (Estland) op
13 juni 2017 — Eesti Pagar AS/Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja
Kommunikatsiooniministeerium**

(Zaak C-349/17)

(2017/C 269/17)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Tallinna Ringkonnakohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Eesti Pagar AS

Verwerende partijen: Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Prejudiciële vragen

- a) Moet artikel 8, lid 2, van verordening (EG) nr. 800/2008 ⁽¹⁾ van de Commissie waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard („de algemene groepsvrijstellingsverordening”) in die zin worden uitgelegd, dat, indien de te steunen activiteit er bijvoorbeeld in bestaat een fabrieksinstallatie te verwerven, in het kader van deze bepaling met „de werkzaamheden aan het project of de activiteit” is begonnen op het moment waarop de koopovereenkomst inzake deze installatie werd gesloten? Mogen de autoriteiten van een lidstaat bij de beoordeling of inbreuk is gemaakt op de in de bovengenoemde bepaling opgenomen voorwaarde, afgaan op de kosten van de ontbinding van een overeenkomst die niet voldoet aan het vereiste van een stimulerend effect? Indien de autoriteiten van de lidstaat hiertoe bevoegd zijn, hoe hoog dienen de kosten van de ontbinding van de overeenkomst (in procenten) dan te zijn om ervan uit te kunnen gaan dat deze kosten, met het oog op de vervulling van het vereiste van een stimulerend effect, voldoende marginaal zijn?
- b) Is een autoriteit van een lidstaat ook dan verplicht door haar toegekende onrechtmatige steun terug te vorderen indien de Europese Commissie geen dienovereenkomstig besluit heeft vastgesteld?
- c) Wordt bij steunontvangers gewettigd vertrouwen gewekt indien een autoriteit van een lidstaat bij het besluit steun te verlenen ten onrechte veronderstelde dat deze steun onder de groepsvrijstellingsverordening viel, terwijl deze instantie in werkelijkheid onrechtmatige steun toekende? Kunnen steunontvangers zich, ter onderbouwing van een gewettigd vertrouwen, in het bijzonder beperken tot het argument dat de autoriteit van de lidstaat bij de toekenning van de onrechtmatige steun op de hoogte was van de omstandigheden waardoor de steun niet onder de groepsvrijstellingsverordening viel?

Indien bovenstaande vraag bevestigend wordt beantwoord, moeten het openbare belang en het individuele belang tegen elkaar worden afgewogen. Is het in het kader van deze afweging van belang of de Europese Commissie met betrekking tot de onderhavige steun een besluit heeft vastgesteld waarin zij deze steun met de interne markt onverenigbaar heeft verklaard?

- d) Welke verjaringstermijn is van toepassing indien een instantie van een lidstaat onrechtmatige steun terugvordert? Bedraagt deze termijn tien jaar, overeenkomstig de termijn waarna steun volgens de artikelen 1 en 15 van verordening (EG) nr. 659/1999 ⁽²⁾ van de Raad van de Europese Unie tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag bestaande steun wordt en niet meer kan worden teruggevorderd, of vier jaar, overeenkomstig artikel 3, lid 1, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾ van de Raad van de Europese Unie betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen?

Wat is de rechtsgrondslag voor een dergelijke terugvordering, indien steun uit een structuurfonds werd toegekend: artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie of verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van de Europese Unie betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen?

- e) Is een autoriteit van een lidstaat die onrechtmatige steun terugvordert, gehouden rente van de ontvanger van onrechtmatige steun te eisen? Indien ja, welke regels zijn dan van toepassing op de berekening van de rente, onder meer ten aanzien van het rentepercentage en de berekeningsperiode?

⁽¹⁾ PB 2008, L 214, blz. 3.

⁽²⁾ PB 1999, L 83, blz. 1.

⁽³⁾ PB 1995, L 312, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Varna (Bulgarije) op 13 juni 2017 — „Varna Holideis” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Zaak C-364/17)

(2017/C 269/18)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Administrativen sad Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „Varna Holideis” EOOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen artikel 90, lid 1, en artikel 185, lid 1, van richtlijn 2006/112⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat herziening van de op een levering toegepaste aftrek van voorbelasting ook geboden is in een geval als in het hoofdgeding, waarin de rechtshandeling waarvoor het recht op aftrek van voorbelasting werd uitgeoefend, door een onherroepelijke rechterlijke uitspraak nietig is verklaard, of moet gelet op de definitie in artikel 14, lid 1, van richtlijn 2006/112 in een dergelijk geval ervan worden uitgegaan dat geen sprake is van een levering en dat de belasting van meet af aan niet verschuldigd is geworden?
- 2) Dient artikel 185, leden 1 en 2, van richtlijn 2006/112 aldus te worden uitgelegd dat bij gebreke van een nationale regeling inzake herziening van de toegepaste aftrek van voorbelasting in geval van nietigverklaring van een rechtshandeling door een rechter de herziening middels rechtstreekse toepassing van artikel 90, lid 1, van de richtlijn kan geschieden?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Beroep ingesteld op 23 juni 2017 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-377/17)

(2017/C 269/19)

Procestaal: *Duits*

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: W. Mölls, H. Tserepa-Lacombe en L. Malferrari, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

1. vaststellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door de in de Honorarordnung für Architekten und Ingenieure (honorariumregeling voor architecten en ingenieurs; hierna: „HOAI”) vastgelegde bindende honoraria van architecten en ingenieurs te handhaven, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten uit hoofde van artikel 15, lid 1, lid 2, onder g), en lid 3, van richtlijn 2006/123/EG en artikel 49 VWEU;
2. de Bondsrepubliek Duitsland verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De HOAI omvat een systeem van minimum- en maximumprijzen voor door die beroepsgroepen geleverde diensten. Volgens verzoekster maakt dat systeem het voor architecten en ingenieurs die de concurrentie met bestaande aanbieders willen aangaan door offertes te doen die buiten de minimaal en maximaal toegestane prijzen vallen, moeilijk om zich te vestigen. Verzoekster stelt dat die aanbieders worden verhinderd diensten van dezelfde kwaliteit tegen lagere prijzen en diensten van hogere kwaliteit tegen hogere prijzen te bieden.

Dat komt volgens verzoekster neer op een beperking van de vrijheid van vestiging, zowel voor de toepassing van artikel 15, lid 1, lid 2, onder g), en lid 3, van richtlijn 2006/123/EG als voor de toepassing van artikel 49 VWEU.

Verzoekster betoogt dat die beperking niet gerechtvaardigd is, met name niet uit hoofde van de handhaving van de kwaliteit van de geleverde diensten, aangezien er geen direct verband is met de prijs.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 27 juni 2017 — Ruiz Molina/EUIPO

(Zaak T-233/16 P) ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Tijdelijk functionarissen — Overeenkomst voor bepaalde tijd waarin een clause is opgenomen op grond waarvan de overeenkomst wordt beëindigd wanneer de naam van de functionaris niet wordt geplaatst op de reservelijst van het volgend algemeen vergelijkend onderzoek — Beëindiging van de overeenkomst krachtens de beëindigingsclause — Herkwalificatie van een overeenkomst voor bepaalde tijd als overeenkomst voor onbepaalde tijd — Gezag van gewijsde — Clause 5, lid 1, van de raamovereenkomst van het EVV, de Unice en het CEEP inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Motiveringsplicht”)

(2017/C 269/20)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spanje) (vertegenwoordigers: N. Lhoëst en S. Michiels, advocaten)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Lukošūte, gemachtigde, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Derde kamer) van 2 maart 2016, Ruiz Molina/BHIM (F 60/15, EU:F:2016:28), strekkende tot vernietiging van dat arrest

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) José Luis Ruiz Molina draagt zijn eigen kosten alsmede de kosten die het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) in het kader van deze procedure heeft gemaakt.

⁽¹⁾ PB C 243 van 4.7.2016.

Beschikking van het Gerecht van 7 juni 2017 — De Masi/Commissie

(Zaak T-11/16) ⁽¹⁾

[„Beroep tot nietigverklaring — Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Geen bevestigend besluit — Verzoek om toegang op grond van de interinstitutionele samenwerking krachtens artikel 230 VWEU — Documenten betreffende de werkzaamheden van de door de Raad opgerichte groep „Gedragscode (belastingregeling ondernemingen)” — Niet-voor beroep vatbare handeling — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”]

(2017/C 269/21)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Fabio De Masi (Brussel, België) (vertegenwoordiger: A. Fischer-Lescano, hoogleraar)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Erlbacher, J. Baquero Cruz en A. Buchet, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU, strekkende tot nietigverklaring van, enerzijds, het besluit vervat in de brief van de Commissie van 9 december 2015 in antwoord op het verzoek om toegang tot documenten van de groep „Gedragscode (belastingregeling ondernemingen)” dat door verzoeker is ingediend op grond van verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43), en, anderzijds, het besluit vervat in de brief van de Commissie van 9 november 2015 in antwoord op het verzoek om toegang tot dezelfde documenten dat is ingediend door de voorzitter van de Bijzondere Commissie van het Europees Parlement betreffende fiscale rulings en andere maatregelen van vergelijkbare aard of met vergelijkbaar effect.

Dictum

- 1) *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Fabio De Masi zal zijn eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 78 van 29.2.2016.

Beschikking van het Gerecht van 13 juni 2017 — Uniwersytet Wrocławski/REA

(Zaak T-137/16) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Inleidend verzoekschrift — Vormvoorschriften — Niet vertegenwoordigd door een advocaat — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)

(2017/C 269/22)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Uniwersytet Wrocławski (Wrocław, Polen) (vertegenwoordiger: W. Dubis, advocaat)

Verwerende partij: Uitvoerend Agentschap onderzoek (REA) (vertegenwoordigers: S. Payan-Lagrou en V. Canetti, gemachtigden, bijgestaan door M. Le Berre en G. Materna, advocaten)

Voorwerp

Ten eerste nietigverklaring van de besluiten van het op basis van een gedelegeerde bevoegdheid van de Europese Commissie handelende REA waarbij de subsidieovereenkomst Cossar (nr. 252908) is beëindigd en verzoekster is verplicht tot terugbetaling van de bedragen van 36 508,37 EUR, 58 031,38 EUR en 6 286,68 EUR alsmede tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van 5 803,14 EUR, en ten tweede verzoek tot terugbetaling door het REA van de desbetreffende bedragen, vermeerderd met rente berekend vanaf de dag van betaling tot de dag van terugbetaling

Dictum

- 1) *Het beroep in zaak T-137/16 wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *De Uniwersytet Wrocławski draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van het Uitvoerend Agentschap onderzoek (REA).*

⁽¹⁾ PB C 200 van 6.6.2016.

Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — Megasol Energie/Commissie**(Zaak T-152/16) ⁽¹⁾**

[„Beroep tot nietigverklaring — Dumping — Subsidies — Invoer van fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen) verzonden uit Maleisië en Taiwan — Definitief compenserend recht — Uitbreiding tot die invoer van het definitieve antidumpingrecht en het definitieve compenserende recht dat is ingesteld op de invoer van fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen) van oorsprong uit of verzonden uit China — Geen procesbelang — Niet-ontvankelijkheid”]

(2017/C 269/23)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Megasol Energie AG (Wangen an de Aare, Zwitserland) (vertegenwoordiger: T. Wegner, advocat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Maxian Rusche, A. Demeneix en K. Blanck-Putz, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep ingesteld krachtens artikel 263 VWEU en strekkende tot nietigverklaring van de uitvoeringsverordening (EU) 2016/184 van de Commissie van 11 februari 2016 tot uitbreiding van het bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2013 van de Raad ingestelde definitieve compenserende recht op fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen), van oorsprong uit of verzonden uit de Volksrepubliek China, tot fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen) verzonden uit Maleisië en Taiwan, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Maleisië en Taiwan (PB 2016, L 37, blz. 56), en van uitvoeringsverordening (EU) 2016/185 van de Commissie van 11 februari 2016 tot uitbreiding van het bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1238/2013 van de Raad ingestelde definitieve antidumpingrecht op fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen), van oorsprong uit of verzonden uit de Volksrepubliek China, tot fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen) verzonden uit Maleisië en Taiwan, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Maleisië en Taiwan (PB 2016, L 37, blz. 76), voor zover deze verordeningen van toepassing zijn op verzoekster.

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Megasol Energie AG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 211 van 13.6.2016.

Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY)**(Zaak T-179/16) ⁽¹⁾**

[„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER SMOKY — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]

(2017/C 269/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: L'Oréal (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: T. de Haan en P. Péters, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Hanf, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Guinot (Parijs) (vertegenwoordiger: A. Sion, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 23 februari 2016 (zaak R 2905/2014-5) inzake een oppositieprocedure tussen Guinot en L'Oréal

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) L'Oreal wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 222 van 20.6.2016.

**Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE)
(Zaak T-180/16) ⁽¹⁾**

[„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER SHAPE — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]

(2017/C 269/25)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: L'Oréal (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: T. de Haan en P. Péters, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Hanf, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Guinot (Parijs) (vertegenwoordiger: A. Sion, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 23 februari 2016 (zaak R 2907/2014-5) inzake een oppositieprocedure tussen Guinot en L'Oréal

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) L'Oreal wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 222 van 20.6.2016.

Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE)
(Zaak T-181/16) ⁽¹⁾

[„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER PRECISE — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]

(2017/C 269/26)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: L'Oréal (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: T. de Haan en P. Péters, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Hanf, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Guinot (Parijs) (vertegenwoordiger: A. Sion, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 23 februari 2016 (zaak R 2911/2014-5) inzake een oppositieprocedure tussen Guinot en L'Oréal

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) L'Oreal wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 222 van 20.6.2016.

Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER DUO)
(Zaak T-182/16) ⁽¹⁾

[„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER DUO — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]

(2017/C 269/27)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: L'Oréal (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: T. de Haan en P. Péters, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Hanf, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Guinot (Parijs) (vertegenwoordiger: A. Sion, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 23 februari 2016 (zaak R 2916/2014-5) inzake een oppositieprocedure tussen Guinot en L'Oréal

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) L'Oreal wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 222 van 20.6.2016.

Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA)
(Zaak T-183/16) ⁽¹⁾

[„Uniemeerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk MASTER DRAMA — Ouder nationaal beeldmerk MASTERS COLORS PARIS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is — Artikel 126 van het Reglement voor de procesvoering”]

(2017/C 269/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: L'Oréal (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: T. de Haan en P. Péters, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Hanf, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Guinot (Parijs) (vertegenwoordiger: A. Sion, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 23 februari 2016 (zaak R 2500/2014-5) inzake een oppositieprocedure tussen Guinot en L'Oréal

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) L'Oreal wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 222 van 20.6.2016.

Beschikking van het Gerecht van 21 juni 2017 — Inox Mare/Commissie
(Zaak T-289/16) ⁽¹⁾

[„Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 — Extern onderzoek door OLAF — Verslag en aanbevelingen — Handelingen die niet vatbaar zijn voor beroep — Niet-ontvankelijkheid”]

(2017/C 269/29)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Inox Mare Srl (Rimini, Italië) (vertegenwoordiger: R. Holzeisen, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: aanvankelijk J. Baquero Cruz, D. Nardi en L. Grønfeldt, vervolgens J. Baquero Cruz en D. Nardi, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van het eindverslag van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) met betrekking tot het externe onderzoek OF/2013/0086/B1 [THOR(2015) 40189 van 26 november 2015], van de aanbeveling van de directeur-generaal van OLAF ten aanzien hiervan [THOR(2015) 42057 van 9 december 2015] en van de voorafgaande en strikt hiermee samenhangende handelingen van OLAF

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Inox Mare Srl draagt haar eigen kosten en die van de Europese Commissie.*

⁽¹⁾ PB C 270 van 25.7.2016.

Beschikking van het Gerecht van 20 juni 2017 — CSL Behring/EUIPO — Vivatrex (Vivatrex)

(Zaak T-346/16) ⁽¹⁾

(„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk Vivatrex — Verval van het oudere Uniemerk — Afdoening zonder beslissing”)

(2017/C 269/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: CSL Behring AG (Bern, Zwitserland) (vertegenwoordigers: M. Best, U. Pflegar en S. Schöffner, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: A. Lukošiuūtė, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Vivatrex GmbH (Aken, Duitsland) (vertegenwoordiger: F. Stangl, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 27 april 2016 (gevoegde zaken R 1263/2015-4 en R 1221/2015-4) inzake een oppositieprocedure tussen CSL Behring en Vivatrex

Dictum

- 1) *Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *Elke partij zal haar eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 305 van 22.8.2016.

Beschikking van het Gerecht van 21 juni 2017 — Inox Mare/Commissie(Zaak T-347/16) ⁽¹⁾**(„Beroep tot nietigverklaring — Douane-unie — Besluit van de Commissie houdende vaststelling dat de terugbetaling van invoerrechten niet gerechtvaardigd is in een specifiek geval — Beroep van een andere marktdeelnemer — Niet rechtstreeks geraakt — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2017/C 269/31)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Inox Mare Srl (Rimini, Italië) (vertegenwoordiger: R. Holzeisen, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Caeiros, J. Baquero Cruz en D. Nardi, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit C(2015) 9672 final van de Commissie van 6 januari 2016 houdende vaststelling dat de terugbetaling van invoerrechten niet gerechtvaardigd is in een specifiek geval (REM 02/14)

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Inox Mare Srl draagt haar eigen kosten alsook die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 296 van 16.8.2016.

Beschikking van het Gerecht van 22 juni 2017 — Vankerckhoven-Kahmann/Commissie(Zaak T-582/16) ⁽¹⁾**(„Openbare dienst — Ambtenaren — Herstel van loopbaan — Weigering van bevordering — Overplaatsing naar een andere instelling — Indeling in rang — Verzoek in de zin van artikel 90, lid 1, van het Statuut — Redelijke termijn — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2017/C 269/32)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Monique Vankerckhoven-Kahmann (Edingen, België) (vertegenwoordiger: N. Lhoëst, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk G. Berscheid en C. Berardis-Kayser, vervolgens G. Berscheid en L. Radu Bouyon, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, strekkende tot nietigverklaring van ten eerste het besluit van de Commissie van 17 april 2015 houdende weigering om verzoeksters rang bij haar overplaatsing te herzien, en ten tweede het besluit van de Commissie van 9 november 2015 tot afwijzing van haar klacht van 17 juli 2015

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.

2) Monique Vankerckhoven-Kahmann zal haar eigen kosten dragen en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 145 van 25.4.2016 (zaak aanvankelijk ingeschreven bij het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie onder nummer F-11/15, en op 1 september 2016 overgedragen aan het Gerecht van de Europese Unie).

**Beschikking van het Gerecht van 14 juni 2017 — Márquez Alentà/EUIPO — Fiesta Hotels & Resorts
(Afbeelding van een mier)**

(Zaak T-657/16) ⁽¹⁾

(„Uniemerk — Aanvraag voor Uniebeeldmerk dat een mier afbeeldt — Herroeping van de bestreden
beslissing — Geding zonder voorwerp geraakt — Afdoening zonder beslissing”)

(2017/C 269/33)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Marc Márquez Alentà (Cervera, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Carbonell Callicó, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: E. Zaera Cuadrado, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Spanje)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 30 juni 2016 (zaak R 1242/2015-1) inzake een oppositieprocedure tussen Fiesta Hotels & Resorts en Marc Márquez Alentà

Dictum

1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.

2) Het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) wordt verwezen in zijn eigen kosten alsmede in de kosten van Marc Márquez Alentà.

⁽¹⁾ PB C 410 van 7.11.2016.

Beschikking van het Gerecht van 29 mei 2017 — Le Pen/Parlement

(Zaak T-863/16) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Regeling kosten en vergoedingen van de leden van het Europees
Parlement — Vergoeding voor parlementaire medewerkers — Terugvordering van de onverschuldigd
betaalde bedragen — Gedeeltelijke kennelijke niet-ontvankelijkheid — Gedeeltelijke afdoening zonder
beslissing”)

(2017/C 269/34)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Frankrijk) (vertegenwoordigers: M. Ceccaldi en J.-P. Le Moigne, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: S. Seyr en G. Corstens, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU, strekkende tot nietigverklaring van het besluit van de secretaris-generaal van het Parlement van 29 januari 2016 betreffende de terugvordering van verzoeker van een bedrag van 320 026,23 EUR dat onverschuldigd als vergoeding voor parlementaire medewerkers is betaald, alsmede van de daarop betrekking hebben debetnota van 4 februari 2016 en van het besluit van de quaestoren van 4 oktober 2016 houdende afwijzing van verzoekers klacht tegen het besluit van 29 januari 2016.

Dictum

- 1) Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, voor zover het betrekking heeft op het verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 29 januari 2016 betreffende de terugvordering van Jean-Marie Le Pen van een bedrag van 320 026,23 EUR dat onverschuldigd als vergoeding voor parlementaire medewerkers is betaald, alsmede van de daarop betrekking hebben debetnota van 4 februari 2016 en van het verzoek om het Parlement te veroordelen verzoeker 50 000 EUR te betalen uit hoofde van invorderbare kosten.
- 2) Er behoeft geen uitspraak te worden gedaan over het beroep voor zover het betrekking heeft op het verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de quaestoren van 4 oktober 2016 houdende afwijzing van verzoekers klacht tegen het besluit van 29 januari 2016.
- 3) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 38 van 6.2.2017.

Beschikking van de president van het Gerecht van 26 juni 2017 — Jalkh/Parlement

(Zaak T-26/17 R)

(„Kort geding — Institutioneel recht — Lid van het Europees Parlement — Voorrechten en immuniteiten — Opheffing van de parlementaire immuniteit van een lid van het Europees Parlement — Verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)

(2017/C 269/35)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Frankrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk J.-P. Le Moigne, vervolgens M. Ceccaldi, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: M. Dean en S. Alonso de León, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van het Parlement van 22 november 2016 tot opheffing van de immuniteit van Jalkh gelet op het bij de Tribunal de grande instance de Paris (arrondissementsrechter Parijs, Frankrijk) geopend gerechtelijk onderzoek (nr. 1422400530)

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van 26 juni 2017 — Jalkh/Parlement

(Zaak T-27/17 R)

(„Kort geding — Institutioneel recht — Lid van het Europees Parlement — Voorrechten en immuniteiten — Opheffing van de parlementaire immuniteit van een lid van het Europees Parlement — Verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)

(2017/C 269/36)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Frankrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk J.-P. Le Moigne, vervolgens M. Ceccaldi, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: M. Dean en S. Alonso de León, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van het Parlement van 22 november 2016 tot opheffing van de immuniteit van Jalkh gelet op het bij de Tribunal de grande instance de Nanterre (arrondissementsrechter Nanterre, Frankrijk) geopend gerechtelijk onderzoek (nr. 14142000183)

Dictum

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep ingesteld op 16 mei 2017 — PC/EASO

(Zaak T-610/16)

(2017/C 269/37)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: PC (vertegenwoordigers: L. Railas, advocaat)

Verwerende partij: Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het negatieve beoordelingsrapport over de proeftijd dat over verzoekster is uitgebracht en EASO te veroordelen tot opstelling van een nieuw beoordelingsrapport over haar, waarin wordt vastgesteld dat zij in haar post kan blijven;
- nietig te verklaren besluit EASO/ED/2015/358;
- vast te stellen dat het tot het aangaan van aanstellingsovereenkomsten bevoegd gezag (hierna: „TAOBG”) niet betrokken was bij verzoeksters ontslag;
- nietig te verklaren besluit EASO/HR/2015/607, waarbij de arbeidsbetrekking met verzoekster na de proeftijd wordt beëindigd, met als gevolg dat de arbeidsbetrekking zonder onderbreking wordt voortgezet van 1 maart 2015 tot en met 28 februari 2020 (de in de overeenkomst voorziene beëindiging van de arbeidsovereenkomst);
- voor zover EASO verzoekster niet kan herplaatsen in haar post, EASO te veroordelen tot vergoeding, aan verzoekster, van de schade die zij door het onwettige besluit van EASO heeft geleden, door haar bij wijze van schadevergoeding de bezoldiging, de vergoedingen en de bij haar ambt behorende werkgeversbijdragen te betalen voor de periode tussen 1 december 2015 en 28 februari 2020;
- voor zover EASO verzoekster niet kan herplaatsen in haar post, EASO te veroordelen tot betaling, aan verzoekster en bij wijze van schadevergoeding, van de bezoldiging, de vergoedingen en de bij haar ambt behorende werkgeversbijdragen, voor de periode waarin zij niet heeft gewerkt, dat wil zeggen tussen 1 december 2015 en haar herplaatsing;
- EASO te veroordelen tot betaling, aan verzoekster, van zes maanden bezoldiging en de werkgeversbijdragen overeenkomstig zaak F-113/13, punt 5, en
- EASO te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel: de beoordelaar van de proeftijd heeft misbruik gemaakt van zijn beoordelingsbevoegdheid toen hij een negatief rapport over die periode heeft opgesteld en zonder reden in het openbaar kritiek op verzoekster heeft geleverd. EASO heeft zonder enige verwijzing naar de rechtspraak of naar een andere rechtsbron vastgesteld dat (elke) „beoordelaar beschikt over een bijzonder ruime beoordelingsbevoegdheid om het werk te beoordelen van de persoon over wie hij een rapport moet uitbrengen, aangezien het beoordelingsrapport de vrijelijk geuite mening van de beoordelaar weergeeft”.
2. Tweede middel: EASO heeft bij de vaststelling van het rapport over de proeftijd het criterium van een billijke beoordeling geschonden. De beoordeling over de proeftijd waarop het ontslagbesluit is gebaseerd, heeft plaatsgevonden zonder rekening te houden met de „feiten zoals die bestonden” en in strijd met de op het gebied van de beoordeling van het personeel geldende regels en met de gids van EASO over de beoordeling van het personeel in de proeftijd. Voorts is geen rekening gehouden met verzoeksters schriftelijke opmerkingen over het rapport over de proeftijd.
3. Derde middel: EASO heeft het beginsel van gelijke behandeling geschonden en de bepalingen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie onjuist uitgelegd toen het deze op verzoekster toepaste.
4. Vierde middel: EASO heeft misbruik gemaakt van zijn bevoegdheid, door het officiële EU-document EASO/2015/358 (delegatie van bevoegdheid) te ondertekenen, dat onwettig is wegens het ontbreken van verplichte uitvoeringsregels van de raad van bestuur van EASO, kennelijk belangenconflicten bevat en waarvan de datum onjuist is.
5. Vijfde middel: EASO heeft in het rapport over de proeftijd en in de verdere procedure document EASO/ED/2015/358 gebruikt, dat geantedateerd is.
6. Zesde middel: EASO heeft in de volledige beoordelingsprocedure van de proeftijd, de procesregels voor de beoordelingsprocedure, de regels voor administratieve onderzoeken en verzoeksters rechten van verweer geschonden. Het besluit over het rapport over de proeftijd had anders, dat wil zeggen positiever kunnen zijn, indien EASO niet de regels van het Statuut van de ambtenaren van de Unie had geschonden en de gids van EASO over de beoordeling van het personeel in de proeftijd.
7. Zevende middel: verzoekster heeft met succes argumenten aangevoerd die de geldigheid van het ontslagbesluit ter discussie beoogden te stellen. Zo is het besluit van EASO om haar arbeidsovereenkomst te beëindigen gebaseerd op een onjuiste beoordeling, op tekortkomingen van EASO in de loop van de beoordelingsprocedure van de proeftijd, daaronder begrepen de onwettige benoeming van degene die het ontslagbesluit heeft vastgesteld, zijn gebrek aan professionalisme in personeelszaken, zijn gebrek aan ervaring met beoordelingsdocumenten over de proeftijd, tekortkomingen bij de beoordeling van de proeftijd en van de door verzoekster aangevoerde grieven en toelichtingen.

Beroep ingesteld op 15 maart 2017 — Ostvesta/Commissie

(Zaak T-175/17)

(2017/C 269/38)

Procestaal: Lets

Partijen

Verzoekende partij: Ostvesta, SIA (Riga, Letland) (vertegenwoordiger: J. Davidovičs, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Nietigverklaring van missieverslag THOR (2013) 11413-07/05/2013 van het Europees bureau voor fraudebestrijding (OLAF), samen met de 15 bijlagen daarbij, van eindverslag nr. OF/2010/0827/B1, verslag nr. OF/2010/0827 en verslag THOR (2011) 27463, wegens ernstige onregelmatigheden, alsmede van de aanbevolen maatregelen die op basis daarvan zijn vastgesteld.
- Verwijzing van verweerster in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. De bestreden handelingen binden de belastingdiensten en rechterlijke instanties van de Staat en brengen rechtstreekse rechtsgevolgen met zich mee die de persoonlijke en concrete belangen en rechten van verzoekster aantasten, haar rechtspositie wijzigen en voor beroep vatbare handelingen vormen, gelet op:
 - de aard van de „eigen middelen van de Unie”, de douanerechten en de daaruit voortvloeiende verplichtingen van de lidstaten die deze douanerechten moeten innen;
 - de aard van OLAF, die een bestuurlijke onderzoeksinstantie is die voor externe onderzoeken in de plaats treedt van de Europese Commissie;
 - de rol van de Europese Commissie als instelling met uitvoerende functies bij de toepassing van het douanewetboek van de Europese Unie.
2. De bestreden handelingen zijn onwettig en onregelmatig, aangezien:
 - zij niet een aantal fundamentele elementen bevatten waarin in verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 is voorzien; dat wil zeggen dat zij geen gegevens vermelden betreffende de procedurele waarborgen, noch betreffende de personen die aan het onderzoek deelnemen, noch betreffende het verhoor van de wettelijke vertegenwoordigers van verzoekster, noch betreffende de voorlopige juridische kwalificatie;
 - zij op niet-gemotiveerde en tegenstrijdige wijze de aansprakelijkheid van de bevoegde autoriteiten uitsluiten;
 - OLAF niet de verplichting is nagekomen om het onderzoek objectief en onpartijdig en overeenkomstig het vermoeden van onschuld te voeren;
 - het missieverslag en het eindverslag onjuiste informatie bevatten vanwege onjuiste aanwijzingen of onvoldoende instructie;
 - de regeling van de Gemeenschappen op het gebied van antidumpingrechten is geschonden en onjuist is toegepast;
 - de regeling van de Gemeenschappen en de regeling van de Republiek Taiwan betreffende de op het BOFT [*Bureau of foreign trade*] rustende verplichting om de oorsprong van de door haar gecertificeerde goederen te controleren, is geschonden en onjuist is toegepast;
 - artikel 220, lid 2, onder b), van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, is geschonden en onjuist is toegepast;
 - de Verdragen en de wettelijke regels met betrekking tot de toepassing ervan, alsmede het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name artikel 41 daarvan, zijn geschonden.

Beroep ingesteld op 10 mei 2017 — European Dynamics Luxembourg en Evropaïki Dynamiki/Commissie

(Zaak T-281/17)

(2017/C 269/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athene, Griekenland) (vertegenwoordigers: M. Sfyri en C.-N. Dede, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- verweersters gunningsbeslissing inzake fase 2 van de niet-openbare aanbestedingsprocedure (referentie EuropeAid/138143/DH/SER/AL), die aan verzoeksters werd meegedeeld bij brief van verweester 6 maart 2017, waarbij zij ervan op de hoogte werden gebracht dat hun inschrijving niet was gekozen en de overeenkomst aan een andere inschrijver was gegund, nietig te verklaren;
- verweester te veroordelen tot compensatie van verzoeksters in de vorm van schadevergoeding voor het verlies van een kans op gunning van een overeenkomst, ten bedrage van 240 000 EUR (tweehonderdveertigduizend euro);
- verweester te veroordelen tot betaling aan verzoeksters van een als voorbeeldstelling bedoelde schadevergoeding ten bedrage van 40 000 EUR (veertigduizend euro);
- verweester te verwijzen in de rechtsbijstandskosten en andere kosten van verzoeksters in verband met het onderhavige beroep, zelfs als het wordt verworpen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending door verweester van het Unierecht inzake overheidsopdrachten, de beginselen van transparantie en gelijke behandeling en de bepalingen van het Financieel Reglement, door verzoeksters de gunningsbeslissing niet op hetzelfde tijdstip mee te delen als de andere inschrijvers en door de wachtermijn niet te eerbiedigen. Verzoeksters voeren aan dat verweester het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden door afbreuk te doen aan verzoeksters' recht op een doeltreffende voorziening in rechte tegen de bestreden beslissing.
2. Tweede middel: wijzigingen door verweester van het bestek een paar dagen vóór de uiterste termijn voor het indienen van inschrijvingen, met invoering van nieuwe voorwaarden. Hierdoor heeft verweester artikel 112 van het Financieel Reglement geschonden, aangezien de aanbestedingsstukken werden gewijzigd door contacten tijdens de aanbestedingsprocedure en meer specifiek door verduidelijkingen die aan de inschrijvers werden verstrekt.
3. Met hun derde middel voeren verzoeksters aan dat verweester verschillende kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt, die voorkomen in de uittreksels van het aan verzoeksters meegedeelde evaluatieverslag, en dat verweester in de fase van de evaluatie van de inschrijvingen nieuwe en onbekende criteria heeft ingevoerd.

Beroep ingesteld op 6 juni 2017 — Aide et Action France/Commissie

(Zaak T-357/17)

(2017/C 269/40)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Aide et Action France (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: A. Le Mière, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit van de Europese Commissie van 6 april 2017 en debetnota nr. 3241607987, ontvangen op 8 augustus 2016, nietig verklaren met alle rechtsgevolgen van dien;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten van Aide et Action France, ten belope van 8 000 EUR, op grond van artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van de Europese Unie.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

1. Eerste middel, volgens hetwelk verzoekster procesbelang en procesbevoegdheid heeft, aangezien het besluit van 6 april 2017 (hierna: „bestreden besluit”) rechtsgevolgen voor haar meebrengt.
2. Tweede middel, betreffende ontoereikende motivering van het bestreden besluit, voor zover:
 - dit besluit artikel 296 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) en artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) schendt;
 - dit besluit geen duidelijke en ondubbelzinnige elementen feitelijk en rechtens bevat;
 - de Commissie enkel naar contractuele wanprestaties verwijst, zonder een contractueel beding te vermelden waarop deze kunnen worden gebaseerd en zonder gegevens aan te voeren op basis waarvan de omvang van de gestelde schuld kan worden vastgesteld;
 - dit besluit zelfs wanneer de context in aanmerking wordt genomen ontoereikend is gemotiveerd;
 - het onderzoek van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en zijn samenvatting van de feiten verzoekster niet in staat stelden de strekking van de haar betreffende maatregel te begrijpen.
3. Derde middel, ontleend aan de weigering van toegang tot het eindverslag dat OLAF aan de Europese Commissie heeft verstrekt, voor zover:
 - het bestreden besluit artikel 15, lid 3, VWEU, artikel 42 van het Handvest en verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie schendt;
 - verzoekster toegang had moeten krijgen tot het eindverslag van OLAF zodra de debetnota was opgesteld en het besluit tot invordering door middel van compensatie was vastgesteld, teneinde haar recht van verweer ten volle uit te kunnen oefenen;
 - de Commissie zich had moeten houden aan de nationale voorwaarden inzake het recht van toegang tot documenten waarop een ongunstig besluit wordt gebaseerd;
 - het beginsel van mededeling van onderzoeks- en evaluatieverslagen van de Commissie was neergelegd in de subsidieovereenkomst;
 - de Commissie hoe dan ook de inhoud van een document had kunnen medelen door bepaalde passages onleesbaar te maken.

4. Vierde middel, betreffende het ontbreken van een grondslag voor het bestreden besluit en, derhalve, schending van het VWEU, voor zover:
- het bestreden besluit artikel 209 VWEU en verordening nr. 966/2012 van 25 oktober 2012, betreffende de financiële regels van de EU-begroting, en uitvoeringsverordening nr. 1268/2012 van 29 oktober 2012 schendt;
 - aan het bestreden besluit geen vaststaande, liquide en opeisbare vordering ten grondslag ligt;
 - het geheel van de door verzoekster ontvangen middelen volledig is gebruikt voor de uitvoering van het programma waarvoor de EU-financiering was toegekend, overeenkomstig artikel 14 van bijlage 2 bij de subsidieovereenkomst „Grant Contract”.

Beroep ingesteld op 14 juni 2017 — Polen/Commissie

(Zaak T-376/17)

(2017/C 269/41)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van uitvoeringsbesluit C(2017) 2104 final van de Europese Commissie van 4 april 2017 tot verlenging van de schorsing van de maandelijkse betalingen aan Polen betreffende steun voor de voorlopige erkenning van producentenorganisaties in de sector groenten en fruit in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF), en
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 41, lid 2, tweede alinea, tweede volzin, van verordening nr. 1306/2013⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 41, lid 2, eerste alinea, inleidende zin en onder b), van die verordening, door de schorsing van de maandelijkse betalingen te verlengen op basis van een onjuiste vaststelling van de feiten en een onjuiste uitlegging van het recht, ondanks dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor schorsing van de maandelijkse betalingen.
2. Tweede middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en van artikel 41, lid 3, van verordening nr. 1306/2013 door de schorsing van de maandelijkse betalingen te handhaven op een niveau dat schromelijk overdreven is in verhouding tot het risico van eventueel financieel verlies voor de Uniebegroting.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB 2013, L 347, blz. 549).

Beroep ingesteld op 16 juni 2017 — Acsen/Parlement

(Zaak T-381/17)

(2017/C 269/42)

*Procestaal: Roemeens***Partijen**

Verzoekende partij: Ibram Acsen (Boekarest, Roemenië) (vertegenwoordiger: C. Gagu, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- gedeeltelijke nietigverklaring van artikel 22, lid 1, onder c), van richtlijn 2011/35/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende fusies van naamloze vennootschappen, voor zover het van toepassing is op de absolute nietigheid van fusies.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker een middel aan ontleend aan schending van het beginsel van de onverjaarbaarheid van de absolute nietigheid

- Aangezien in artikel 22, lid 1, onder c), van richtlijn 2011/35/EU geen onderscheid wordt gemaakt tussen relatieve nietigheid en absolute nietigheid, geldt de termijn van zes maanden voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring ook in het geval van absolute nietigheid, hetgeen in strijd is met het beginsel van de onverjaarbaarheid van dat soort nietigheid.

Beroep ingesteld op 20 juni 2017 — Hansol Paper/Commissie

(Zaak T-383/17)

(2017/C 269/43)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Hansol Paper Co. Ltd (Seoul, Republiek Korea) (vertegenwoordigers: J.-F. Bellis, B. Servais en A. Tel, lawyers)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2017/763 van de Commissie van 2 mei 2017 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op bepaald licht thermisch papier van oorsprong uit de Republiek Korea, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel, inhoudend dat de Commissie artikel 2, lid 11, en artikel 17, lid 2, van de basisverordening (¹) heeft geschonden en verzoeksters dumpingmarge op onrechtmatige wijze heeft berekend.

- Verzoekster voert aan dat de Commissie, hoewel zij dit ontkent, gebruik heeft gemaakt van steekproeven als bedoeld in artikel 17 van de basisverordening, waarmee zij artikel 17, lid 2, van de basisverordening heeft geschonden aangezien verzoekster geen gelegenheid heeft gehad om opmerkingen in te dienen over de voorgestelde steekproef.
 - Verzoeksters stelt voorts dat de Commissie haar dumpingmarge op onjuiste en onrechtmatige wijze heeft berekend en zodoende artikel 2, lid 11, van de basisverordening heeft geschonden.
2. Tweede middel, inhoudend dat de Commissie artikel 9.3 van de antidumpingovereenkomst van de WTO en artikel 9, lid 4, tweede alinea, van de basisverordening alsmede het grondbeginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden.
- Volgens verzoekster heeft de Commissie artikel 9.3 van de antidumpingovereenkomst van de WTO en artikel 9, lid 4, tweede alinea, van de basisverordening geschonden, aangezien het opgelegde antidumpingrecht de hoogte van de bij het onderzoek vastgestelde dumping overschrijft.
 - Verzoekster stelt verder dat de Commissie het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden door verzoeksters ad-valorem-dumpingmarge op onjuiste en onrechtmatige wijze te berekenen door een berekende cif-waarde te gebruiken in plaats van de feitelijke cif-waarde.
3. Derde middel, inhoudend dat de Commissie artikel 2, leden 9 en 10, van de basisverordening onjuist heeft toegepast door ten onrechte niet ter zake doende correcties af te trekken voor de verkoop van kleine rollen vervaardigd uit jumborollen die Schades Ltd. van Unieproducenten had betrokken.
4. Vierde middel, inhoudend dat de Commissie artikel 2, lid 1, van de basisverordening heeft geschonden door ten onrechte twee maal de normale waarde op grond van artikel 2, lid 3, van de basisverordening te berekenen.
5. Vijfde middel, inhoudend dat de Commissie bij de berekening van de schademarge artikel 1, lid 1, en artikel 3, leden 1, 2, 3, 5, 6, 7 en 8, van de basisverordening, de rechtspraak van de Unierechters en de WTO-rechters, de in het verleden door de Commissie gevolgde praktijk, het beginsel van een billijke vergelijking en het beginsel van gelijke handeling heeft geschonden.
- Verzoekster voert aan dat de Commissie artikel 1, lid 1, en artikel 3, leden 2, 3 en 6, van de basisverordening heeft geschonden doordat zij de wederverkoop van kleine rollen (niet zijnde betrokken producten) heeft betrokken bij de berekening van de schademarge.
 - Verzoekster stelt verder dat de Commissie in strijd heeft gehandeld met artikel 3, leden 1, 2, 3, 5, 6, 7 en 8, van de basisverordening, de rechtspraak van de Unierechters en de WTO-rechters, de in het verleden door de Commissie gevolgde praktijk, het beginsel van een billijke vergelijking en het beginsel van gelijke behandeling, door artikel 2, lid 9, van de basisverordening op overeenkomstig wijze toe te passen bij de berekening van de schademarge.
 - Verzoekster stelt ten slotte dat de Commissie artikel 3, leden 2, 3 en 6, van de basisverordening heeft geschonden aangezien zij heeft nagelaten de gevolgen van de negatieve prijszonderbiedingsmarge voor het betrokken product naar behoren te beoordelen.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB 2016, L 176, blz. 21).

Beroep ingesteld op 21 juni 2017 — Cyprus/EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI)**(Zaak T-384/17)**

(2017/C 269/44)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Republiek Cyprus (vertegenwoordigers: S. Malynicz, QC, en V. Marsland, solicitor)*Verwerende partij:* Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarije)**Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO***Aanvrager van het betrokken merk:* andere partij in de procedure voor de kamer van beroep*Betrokken merk:* Uniebeeldmerk in kleur met het wordelement „BBQLOUMI” — inschrijvingsaanvraag nr. 13 069 034*Procedure voor het EUIPO:* oppositieprocedure*Bestreden beslissing:* beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 10 april 2017 in zaak R 496/2016-4**Conclusies**

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO en andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in hun eigen kosten en in verzoeksters kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 28 juni 2017 — Roemenië/Commissie**(Zaak T-391/17)**

(2017/C 269/45)

*Procestaal: Roemeens***Partijen***Verzoekende partij:* Roemenië (vertegenwoordigers: R. Radu, C-M. Florescu, E. Gane en L. Lițu, gemachtigden)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

- nietigverklaring van besluit (EU) van de Commissie van 29 maart 2017 over het voorgestelde burgerinitiatief „Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe”;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

1. Schending van de bepalingen van de Verdragen van de Europese Unie betreffende de bevoegdheden van de Unie

- Het voorgestelde burgerinitiatief is uitsluitend erop gericht de bescherming te verbeteren van de rechten van personen die tot nationale en taalkundige minderheden behoren en houdt geen rechtstreeks verband met culturele verscheidenheid in de zin van artikel 3 VEU en artikel 167 VWEU.

2. Niet-nakoming van de motiveringsplicht van artikel 296, tweede alinea, VWEU

- De Commissie somt enkel de voorstellen voor handelingen op waarvoor steunbetuigingen van burgers zullen worden verzameld en voert geen juridische argumenten aan ter ondersteuning van de conclusie dat die binnen het kader van haar bevoegdheden vallen.

Beroep ingesteld op 27 juni 2017 — Tengermann Warenhandelsgesellschaft/EUIPO — C & C IP (T)

(Zaak T-401/17)

(2017/C 269/46)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Tengermann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Duitsland) (vertegenwoordiger: H. Prange, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: C & C IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk „T” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 623 022

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 4 april 2017 in zaak R 502/2015-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing en wijziging ervan zodat de oppositie in haar geheel wordt afgewezen;
- verwijzing van verweerder en, in voorkomend geval, andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.
-

Beschikking van het Gerecht van 26 juni 2017 — Fair deal for expats e.a./Commissie**(Zaak T-713/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 269/47)

Procestaal: Engels

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 428 van 21.11.2016.

Beschikking van het Gerecht van 9 juni 2017 — Casanovas Bernad/Commissie**(Zaak T-826/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 269/48)

Procestaal: Frans

De president van de Negende kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL